

кы на закона, да є съ полезны те средства. А) да шфарлимъ всички те предпріеты мнениѧ, който илъ ѿ быви привыкновеніѧ, илъ ѿ сошбрашеніѧ съ разбраниыи чловѣцы, илъ ѿ чтенія на вредителы книгы, илъ ѿ свободы по който нинь смѣши дерзаемъ да разсаждавамъ за все, и да съ держимъ за здравії-атъ и чистї-атъ разумъ съ помошь та на разумы чловѣцы, и съ чтеніе то на полезны книгы. Б) да покоримъ сѣбе си на истина та, којто съ є ивила чрезъ ѿрсвеніе то: тѣ єсть да имамы за правило на всите си разсажденіѧ Божіе то слово, и да послѣдвали мы Него то предводителство во все. Това средство є само, којто ны дава надежда вѣри: и заблужавитъ ѿ правії-атъ путь, който илъ го ѿмѣтъ, илъ давитъ многи боли на свойте любопытны мысли да го испытвятъ. Понеже по оученіе то на Апостола Петра: “Добрѣ творимъ, когда слово Божию внимаемъ, икш свѣтилиникъ сїлющъ въ тѣмнѣмъ мѣстѣ.” (Б посл: А. 19.)

§ 5.

Втора та заповѣдь воспира ідолослуженіе то, и всите непозволителы способы на Еюгопочтеніе то.

Вакви сѫ были ідолопоклонници тѣ.

Нѣкогда почти всите народи (и нынѣ юще нѣкои) сѫ были въ таково заблужденіе, що то за Бога почитали твары тѣ: както слѣнце то, луна та, звѣзды атъ: и ѿ скотовы тѣ, воловы тѣ, кокоскы тѣ, крокодилы тѣ и проч. и ѿ травы тѣ, лукъ атъ и чеснокъ